

ТРОФІМЦОВА Ю.В.,
аспірант
(Сумський державний університет)

УДК 342.25:352.07:316.77:004.7

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

У статті проаналізовано поняття «органи місцевого самоврядування» в розумінні інформаційного законодавства України, здійснено порівняння нормативного закріплення його складових в інформаційному праві, висвітлено поняття інформаційної діяльності органів місцевого самоврядування в Україні, досліджено проблемні питання у сфері створення, збирання, одержання, зберігання, використання та поширення інформації органами місцевого самоврядування, а також наведені шляхи подолання низького рівня відкритості та прозорості інформаційної діяльності органів місцевого самоврядування.

Ключові слова: органи місцевого самоврядування, інформація, інформаційні правовідносини, інформаційна діяльність.

В статье проанализировано понятие «органы местного самоуправления» в понимании информационного законодательства Украины, проведено сравнение нормативного закрепления его составляющих в информационном праве, освещено понятие информационной деятельности органов местного самоуправления в Украине, исследованы проблемные вопросы в сфере создания, сбора, получения, хранения, использования и распространения информации органами местного самоуправления, а также приведены пути преодоления низкого уровня открытости и прозрачности информационной деятельности органов местного самоуправления.

Ключевые слова: органы местного самоуправления, информация, информационные правоотношения, информационная деятельность.

In the article the concept of “local governments” in the understanding of the information legislation of Ukraine is analyzed, the comparison of normative consolidation of its components in the information law is made, the concept of information activity of local governments in Ukraine is highlighted, the problem issues in the field of creation, collection, reception, storage, use and dissemination of information local authorities, as well as ways to overcome the low level of openness and transparency of information activities local self-government bodies.

Key words: bodies of local self-government, information, information relations, informational activities.

Вступ. З розвитком світового ринку телекомунікацій та Інтернету інформація як один із найважливіших, невід’ємних компонентів суспільного життя потрапляє в орбіту інтересів усіх суб’єктів інформаційних відносин. Неефективне створення, збирання, одержання, зберігання, використання та поширення інформації призводить до негативних економічно-політичних наслідків, адже органи місцевого самоврядування, з одного боку, беруть участь у регулюванні різноманітних аспектів інформаційної діяльності, з другого – самі є учасниками інформаційних відносин. Тому актуалізується науковий аналіз поняття органів місцевого самоврядування як суб’єкта інформаційних правових відносин, а також взаємодія органів місцевого самоврядування й інформаційного суспільства передбачає необхідність законодавчого впорядкування все ширшого кола суспільних інформаційних відносин.

Дослідження зазначеної проблематики є необхідним в умовах розвитку держави й інформаційного суспільства. Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що в наукових працях В.Б. Авер’янова, О.М. Бандурки, О.А. Банчука, В.М. Бевзенка, Ю.С. Шемшученка вивчається низка проблем правового статусу суб’єктів владних повноважень із позицій конституційного, адміністративного й адміністративного процесуального права. Науковці ж в галузі інформаційного права: О.А. Арістова, О.А. Баранов, К.І. Беляков, В.М. Брижко, Р.А. Калюжний, Л.П. Коваленко, О.В. Кохановська, досліджуючи правовий статус суб’єктів інформаційних відносин, концентрують увагу тільки на окремих аспектах правового статусу суб’єктів владних повноважень в інформаційній сфері.

Отже, незважаючи на наявність ґрунтовних наукових доробків, проблема правового статусу органів місцевого самоврядування як суб'єкта інформаційних правовідносин та їхня діяльність щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання та поширення інформації потребує подальшого дослідження.

Постановка завдання. Метою статті є розкриття поняття «органи місцевого самоврядування» в розумінні інформаційного законодавства України, порівняння нормативного закріплення його складників в інформаційному праві, а також аналіз проблемних питань у сфері створення, збирання, одержання, зберігання, використання та поширення інформації органами місцевого самоврядування.

Результати дослідження. Наявність в інформаційному законодавстві поняття «органи місцевого самоврядування» обумовлюється необхідністю встановлення їх правового статусу як суб'єкта інформаційних правовідносин, адже інформація, якою вони володіють, потенційно становить загальносуспільний інтерес.

Суб'єкти інформаційних правовідносин мають інформаційну правосуб'єктність, що охоплює дві юридичні властивості: інформаційну правоздатність, яка полягає в можливості мати інформаційні права й обов'язки й інформаційну дієздатність – можливість своїми діями набувати інформаційного права і створювати обов'язки. Залежно від обсягу інформаційних прав і обов'язків можна виділити загальні та спеціальні суб'єкти. Загальними суб'єктами інформаційно-правових відносин є держава та її органи, крім органів, що мають спеціальну інформаційну компетенцію; фізичні й юридичні особи, для яких інформаційна діяльність не є основним видом діяльності. Варто підкреслити, що саме держава є одним із найважливіших суб'єктів інформаційно-правових відносин, оскільки вона здійснює правове регулювання інформаційної сфери, визначає засади інформаційної політики, вживає заходів щодо розвитку національного інформаційного простору, бере участь у міжнародному інформаційному обміні, гарантує інформаційну безпеку.

Зважаючи на те, що органи місцевого самоврядування належать до категорії «суб'єкт владних повноважень», безсумнівно, вони є особливими учасниками інформаційних відносин. Так, Закон України «Про інформацію» відносить до суб'єктів владних повноважень органи державної влади, органи місцевого самоврядування, інших суб'єктів, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства, зокрема й на виконання делегованих повноважень [1].

Міське самоврядування в Україні конституційно визначено як право територіальної громади самостійно вирішувати питання місцевого значення, котре здійснюється нею як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи [2].

Варто зауважити, що органи місцевого самоврядування є учасниками інформаційних правовідносин у процесі виконання завдань і функцій держави. Водночас їх участь в інформаційних правовідносинах характеризується низкою особливостей. Однією з таких особливостей є те, що основною передумовою для визначення органу місцевого самоврядування як учасника інформаційних правовідносин слугує компетенція.

Стосовно інформаційних правовідносин варто зауважити, що це суспільні відносини, які виникають щодо одержання, використання, поширення, зберігання та/або захисту інформації, необхідних для реалізації прав, свобод і законних інтересів їх учасників.

Інформаційні правовідносини базуються на певних принципах, що регламентуються на рівні національного законодавства. У ст. 2 Закону України «Про інформацію» визначено, що основними принципами інформаційних відносин є: гарантованість права на інформацію; відкритість, доступність інформації; свобода обміну інформацією; достовірність і повнота інформації; свобода вираження поглядів і переконань; правомірність одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації; захищеність особи від втручання в її особисте та сімейне життя [1].

Окрім того, відповідно до Закону України «Про інформацію», кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів [3].

Водночас не всі з потенційних прав будуть реалізовані в конкретних правовідносинах, хоча процесуальна правоздатність їх реалізувати становить правовий статус особи. Адже наявність відповідного правового статусу суб'єкта інформаційного права – необхідна умова його участі в інформаційних правовідносинах.

Отже, в інформаційних правовідносинах учасники наділяються суб'єктивними правами й обов'язками, які надалі зумовлюють поведінку суб'єктів [3].

Владні управлінські функції в системі державного управління здійснюють тільки державні органи, а в системі муніципального – органи місцевого самоврядування. Залишається дискусійним питанням виділення серед суб'єктів владних повноважень суб'єктів, що мають делеговані повноваження, оскільки, крім тавтологічного словосполучення «суб'єкт – суб'єкт», має місце тавтологія у визначенні юридичних понять, адже делегування повноважень владно-управлінського характеру передбачається тільки у відносинах між органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування.

Так, Центр надання адміністративних послуг утворюється з метою забезпечення надання адміністративних послуг при Київській і Севастопольській міських держадміністраціях; при райдержадміністраціях; при районних у м. Києві та Севастополі держадміністраціях; при виконавчому органі міської ради міста обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення. Також центри можуть утворюватися при виконавчому органі міської (міста), районного значення, селищної, сільської ради в разі прийняття відповідною радою такого рішення.

У Законі України «Про місцеве самоврядування» делеговані повноваження визначені як повноваження органів виконавчої влади, надані органам місцевого самоврядування законом, а також повноваження органів місцевого самоврядування, які передаються відповідним місцевим державним адміністраціям за рішенням районних, обласних рад [4]. Досконалішою є спроба виділити в окреме коло суб'єктів інформаційних відносин осіб, що наділяються делегованими повноваженнями в Законі України «Про доступ до публічної інформації». По-перше, в зазначеному Законі їх введено зі складу суб'єктів владних повноважень і вони розглядаються як самостійні розпорядники публічної інформації. По-друге, у ньому делеговані повноваження розуміються набагато ширше і стосуються сфери освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг, тобто йдеться про делегування повноважень, які перебувають поза сферою державно-владних відносин. Домінуючою характеристикою таких суб'єктів є наявність повноважень щодо надання тих чи інших послуг у різноманітних сферах суспільної життєдіяльності, які вони здійснюють на підставі ліцензій, дозволів або спеціальних повноважень.

Органи місцевого самоврядування як суб'єкти інформаційних правовідносин діють в інформаційній сфері, що дістає назву інформаційної діяльності.

І.Л. Бачило виділяє такі види інформаційної діяльності за характером: 1) інформаційна діяльність загального характеру – така інформаційна діяльність, що пов'язана з інформаційним забезпеченням усіх ділянок роботи органу, організації, службовця, працівника будь-якої професії та приватної особи; 2) спеціальна інформаційна діяльність – інформаційна діяльність, що здійснюється органами, організаціями та професійно орієнтованими працівниками, які вирішують завдання у сфері масової інформації та інформатизації, забезпечують консультативну, експертну й аналітичну роботу для необмеженого кола користувачів; 3) спеціалізована інформаційна діяльність – діяльність, завдяки якій вирішуються завдання з формування та використання державних інформаційних ресурсів, технологій і комунікацій, необхідних для виконання державних і міжнародних програм у галузі розвитку інформаційної індустрії та інфраструктури, здійснення інновацій на основі інформаційних технологій, гарантування інформаційної безпеки суспільства, держави, особи [5]. У межах комплексної класифікації, розробленої К.І. Беляковим на основі поєднання таких критеріїв, як соціальна спрямованість, функції інформаційних ресурсів і технологій, а також правомірність або неправомірність інформаційної діяльності (соціально-корисна і соціально-шкідлива), пропонується виділяти такі види інформаційної діяльності: 1) державна інформаційна діяльність, суб'єктами якої є органи державної влади, їх службовці та посадові особи, інші держави та міжнародні організації; 2) комерційна (недержавна) інформаційна діяльність, суб'єктами якої є фізичні й юридичні особи, громадські об'єднання, суб'єкти владних повноважень, інші держави, їх громадяни й юридичні особи, міжнародні організації й особи без громадянства; 3) приватна інформаційна діяльність, суб'єктами якої є фізичні особи, громадяни інших держав і особи без громадянства; 4) неправомірна інформаційна діяльність, що визначається як соціально шкідлива інформаційна діяльність у державному чи недержавному секторі соціального забезпечення або приватні дії в інформаційній сфері, які здійснюються з порушенням чинного національного законодавства чи норм міжнародного права, завдають матеріальної або моральної шкоди фізичним і юридичним особам, або порушують їхні права і спричиняють притягнення до юридичної відповідальності винних осіб [6, с. 67–68]. Усі наведені вище класифікації стосуються інформаційної діяльності як такої. А.І. Марущак [7] запропонував авторський підхід до поділу інформаційної діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування на два види залежно від її напрямку. Адаптуючи використаний науковцем понятійний апарат до цілей нашого дослідження, пропонуємо зважати на те, що інформаційна діяльність органів публічної влади поділяється на види залежно від її спрямованості. Інформаційна діяльність органів публічної влади – сукупність дій, пов'язаних із задоволенням інформаційних потреб сторонніх суб'єктів.

В юридичній літературі виділяють інформаційну діяльність як сукупність певних дій із застосуванням відповідних способів і методів, пов'язаних зі створенням, одержанням, збиранням, зберіганням, використанням і поширенням, а також охороною та захистом інформації. Відповідно до ст. 9 Закону України «Про інформацію», основними видами інформаційної діяльності є такі дії щодо інформації: створення; збирання; одержання; зберігання; використання; поширення; охорона та захист [1].

З огляду на зазначене, створення інформації – це процес розумової діяльності, що полягає в певних логічних перетвореннях. Характерним, але не в усіх випадках, є досягнення певної поставленої мети, а також наступне відображення створеної інформації на матеріальних носіях, в електронному вигляді або в усній формі тощо.

Збирання інформації є пошуком необхідної інформації за допомогою використання особою методів і засобів.

Одержання інформації полягає в набутті, придбанні, накопиченні кожним, зокрема й державою, інформації будь-якого характеру.

Зберігання інформації – це забезпечення належного стану інформації та її носіїв.

Використання інформації – задоволення інформаційних потреб будь-яких осіб, а також держави.

Поширенням інформації є розповсюдження, оприлюднення, реалізація встановленим законодавством порядком інформації.

Охорона інформації здійснюється згідно із законодавством України про інформацію та є комплексом відповідних гарантій держави щодо рівності прав доступу до інформації, неможливості обмеження прав особи щодо вибору форм, джерел одержання інформації тощо.

Захистом інформації є комплекс правових, організаційних, інформаційно-телекомунікаційних засобів і заходів, спрямованих на запобігання неправомірним діям щодо інформації [8].

Успішна інформаційна діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування є нині необхідною умовою існування та розвитку незалежної держави. Зусилля щодо інформування населення про діяльність держави значно сприяють становленню громадянського суспільства, зокрема й через формування відповідних громадських настроїв і уподобань.

Основними труднощами, які постають перед органами місцевого самоврядування під час здійснення інформаційної діяльності, є докладне, прозоре інформування громадськості про діяльність державного апарату.

Закон України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» покладає головну функцію інформування суспільства про діяльність органів влади на засоби масової інформації.

Право висвітлення і коментування діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування, подій державного життя в Україні гарантується Конституцією й іншими законами України, і не може бути ніким обмежене [9].

Мова поширення інформації про діяльність органів державної влади й органів місцевого самоврядування визначається відповідно до Конституції України та Закону України «Про мови в Україні». У разі поширення офіційної інформації іншими мовами органи державної влади й органи місцевого самоврядування забезпечують автентичний переклад із державної мови іншою мовою, на якій поширюється така інформація. Засобам масової інформації забороняється самостійний переклад офіційної інформації з державної мови іншою мовою.

Інформація про діяльність органів державної влади й органів місцевого самоврядування може отримуватися засобами масової інформації від цих органів безпосередньо або через їхні інформаційні служби, чи може бути зібрана працівниками засобів масової інформації [9].

Для висвітлення діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування їх інформаційні служби мають право використовувати такі форми підготовки й оприлюднення інформації:

- випуск і поширення бюлетенів (спеціальних бюлетенів), прес-релізів, оглядів, інформаційних збірників, експрес-інформації тощо;
- проведення прес-конференцій, брифінгів, організація інтерв'ю з керівниками органів державної влади й органів місцевого самоврядування для працівників вітчизняних і закордонних засобів масової інформації;
- підготовка і проведення теле- і радіопередач;
- забезпечення публікацій (виступів) у засобах масової інформації керівників або інших відповідальних працівників органів державної влади й органів місцевого самоврядування;
- створення архівів інформації про діяльність органів державної влади й органів місцевого самоврядування;
- інші форми поширення офіційної інформації, що не суперечать законодавству України.

Офіційна інформація органів державної влади й органів місцевого самоврядування (офіційна інформація) – це офіційна документована інформація, створена в процесі діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування, яка доводиться до відома населення встановленим законодавством порядком [9].

Ст. ст. 9–23 Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» регламентуються форми і порядок висвітлення діяльності органів влади аудіовізуальними та друкованими засобами масової інформації.

Державні аудіовізуальні засоби масової інформації загальнодержавного рівня зобов'язані оперативно забезпечувати в межах державного замовлення поширення таких теле- і радіопередач (обов'язкові передачі):

- відкриття першого засідання сесії Верховної Ради України нового скликання, а також висвітлення діяльності Верховної Ради України порядком і у формах, визначених окремою постановою Верховної Ради України на кожну поточну сесію Верховної Ради України;
  - звернень Президента України до народу України та його щорічних і позачергових послань до Верховної Ради України, заяв Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Верховного Суду України та Конституційного Суду України;
  - церемонії складення присяги народом новообраним президентом України на урочистому засіданні Верховної Ради України;
  - відкриття першого засідання новосформованого Кабінету Міністрів України.
- Державні теле- і радіоорганізації зобов'язані забезпечити розповсюдження таких передач у регіонах, на які вони здійснюють мовлення [9].

Сьогодні стає все більш актуальною необхідність зміни поглядів посадових осіб місцевих органів влади на проблему створення та функціонування інформаційної інфраструктури, відхід від вузького розуміння потреб інформаційного забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування та від звичайного копіювання повідомлень інших прес-служб вищого рівня. Від посадових осіб місцевого самоврядування учасники громадянського суспільства очікують ефективного використання інформаційних технологій у професійній діяльності, адаптації та впровадження новотворів інформаційного середовища у свою діяльність, здатності до саморозвитку, вміння знаходити ефективні шляхи вирішення управлінських завдань за допомогою інформаційних технологій, інноваційності їх використання. Ефективна діяльність системи місцевого самоврядування можлива за умови запровадження широких інформаційних зв'язків між органами місцевого самоврядування, державними управлінськими структурами та громадськістю. Ефективний розвиток держави пов'язаний із відкритістю, прозорістю та доступністю місцевих органів влади.

Нині найбільш гострою проблемою в Україні є відсутність у більшості громадян довіри до влади, впевненості в тому, що всі гілки і структури влади, всі її посадові особи працюють на користь суспільства, а не в інтересах самої влади або на свою користь [10, с. 200]. Тому інформаційна діяльність органів місцевого самоврядування має бути скерована, насамперед, на усунення дефіциту довіри до влади, який перешкоджає просуванню шляхом реформ і утвердженню громадянського суспільства. У такому розумінні ключовою проблемою є створення відкритого інформаційного середовища, що охоплює забезпечення інформаційної прозорості органів місцевого самоврядування, необхідної для формування громадянського суспільства і досягнення взаємодії між населенням і владою на принципах довіри, порозуміння та ділового партнерства. Для вирішення такого завдання необхідно ще вжити комплекс юридичних, організаційно-технологічних і економічних заходів.

Особливо посилилось правове регулювання інформаційної діяльності на місцевому рівні після ухвалення Закону «Про доступ до публічної інформації». Зросла громадська активність, люди стали надсилати багато запитів у міські ради щодо найрізноманітніших питань, якісно підвищився рівень критики дій міської влади. Не менш важливу роль відіграє і співпраця міських рад із громадськими організаціями й активними громадянами, що прагнуть жити в розвиненому місті й отримувати якісні адміністративні послуги [11].

Для більшої відкритості та прозорості діяльності органів місцевого самоврядування було б доцільним розмістити на сайті рад декларації про доходи міського голови, його заступників і секретаря ради; збільшити тривалість і кількість особистих прийомів міських голів; розробити більш детальні та чіткі процедури участі громадськості в ухваленні рішень виконавчими органами ради, а саме: ухвалити окремі положення про проведення громадських слухань і загальних зборів громадян [12].

Висновки. Під час дослідження ми дійшли висновку, що підвищити низький рівень інформаційної відкритості діяльності органів місцевого самоврядування можна шляхом громадського контролю за виконанням вимог законодавчих і нормативно-правових актів щодо питань прозорості та відкритості діяльності органів влади, державної регуляторної політики; створення і правового закріплення, регламентації роботи органів влади із громадськістю, внесення відповідних змін до чинного законодавства. Такий напрям досліджень здається перспективним з огляду на стрімкий розвиток інформаційного суспільства. Подальші дослідження в зазначеному напрямі сприятимуть розбудові відкритої системи прийняття державно-управлінських рішень і підвищенню їхньої якості, допоможуть розробити методику оцінювання рівня відкритості органів місцевого самоврядування, вжити заходів, що дозволять запобігти появі необґрунтованих, недоцільних, економічно невігідних, неприйнятних нормативно-правових актів і рішень.

Список використаних джерел:

1. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657–ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>.
2. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр>.
3. Шпенюк Д.Ю. Суб'єкти правовідносин в інформаційній сфері / Д.Ю. Шпенюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу : file:///C:/Users/IzVerG/Downloads/VKNU_Yur_2011_89_25.pdf.

4. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 травня 1997 р. № 280/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>.
5. Бачило И.Л. Информационное право : [учебник] / И.Л. Бачило [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://static.ozone.ru>.
6. Беляков К.И. Информационная деятельность : зміст та підходи до класифікації / К.И. Беляков // Інформація і право. – 2012. – № 1 (4). – С. 63–69.
7. Марущак А.І. Інформаційне право : доступ до інформації : [навчальний посібник] / А.І. Марущак. – К. : КНТ, 2007. – 532 с.
8. Конспект лекцій з інформаційного права [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://jure.in.ua/tema-5-informatsijnipravovidnosynu>.
9. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації : Закон України від 23 вересня 1997 р. № 539/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/539/97-вр>.
10. Тарасенко Р.Б. Інформаційне право : [навчально-методичний посібник] / Р.Б. Тарасенко. – Луганськ : РВВ Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка., 2010. – 512 с.
9. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
10. Бузулук О.С. Інформаційна діяльність органів місцевого самоврядування та утвердження громадянського суспільства / О.С. Бузулук [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <file:///C:/Users/IzVErG/Downloads/5203-10242-1-PB.pdf>.

ЯНЧУК Ю. В.,

старший викладач кафедри
адміністративного та фінансового права
(Національний університет біоресурсів
і природокористування України)

УДК 340.1

ІНФОРМАЦІЙНІ ВІДНОСИНИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

У статті висвітлюється питання теоретико-правового обґрунтування виникнення та розвитку інформаційних відносин у глобальній комп'ютерній мережі Інтернет. Проаналізовано структуру цих відносин, визначено їх суб'єкти й об'єкт. Наведено різновиди класифікацій інформаційних відносин, що виникають в Інтернет-просторі.

Ключові слова: *Інтернет-відносини, Інтернет-простір, суб'єкти, об'єкт і класифікація інформаційних відносин у мережі Інтернет.*

В статье освещается вопрос теоретико-правового обоснования возникновения и развития информационных отношений в глобальной компьютерной сети Интернет. Проанализирована структура данных отношений, определены их субъекты и объект. Приведены разновидности классификаций информационных отношений, возникающих в Интернет-пространстве.

Ключевые слова: *Интернет-отношения, субъекты, объект и классификация информационных отношений в сети Интернет.*

The article covers the theoretical and legal grounding of the emergence and development of information relations in the global computer network Internet. The structure of these relations is analyzed, their subjects and object are determined. The article also presents the varieties of classifications of information relations that arise in the Internet space.

Key words: *Internet relations, Internet space, subjects, object and classification of information relations in the Internet.*

